

Milada Fiedlerová

„Moje babička s dědečkem byli živnostníci a měli restauraci ve Vršovicích. Po válce se začalo vlastně proslýchat, že bude znárodnění.”

Takto Milada Fiedlerová vzpomíná na své prarodiče. Její babička tušila, co přijde, a proto prodala restauraci a koupila domek na Zeleném pruhu.

„A když mi byly asi čtyři nebo pět, tak se na Zeleném pruhu začalo stavět, takže to babičce vyvlastnili. A dostali jsme takzvaně nouzové bydlení na Žižkově na Židovských pecích. A to byl takovej domeček, kde byl pokoj, kuchyň, vodovod venku, suchý záchod venku. A tam si vlastně začínám pamatovat svoje dětství. A pak už jenom asi byla romská čtvrť, takže tam jsme měli spoustu kamarádů.“ *(romská hudba)*

Své dětství si užívala. A štěstí se na ni nakonec usmálo i ve škole.

„Tam jsem poznala učitelku...já jsem měla obrovský štěstí. Ta mě dostala z těch mejch mindráků, z toho že neumím psát, že prostě mi nejdou ty íčka. A pak už to bylo dobrý, pak už jsem si věřila.“

Přístup paní učitelky Mikanové ji nasměroval k budoucímu povolání.

„Tak jsem přišla na to, že vlastně můžu studovat psychologii.”

Po mateřské dovolené ale bylo těžké sehnat práci.

„Takže jsem zahájila svoji praxi jako romská kurátorka. Za úkol jsem měla prostě jako chodit do těch rodin. Pomocť jim vlastně s péčí o děti nebo s výchovou dětí nebo v přístupu k dětem. Aniž bych si to uvědomila, nějak to tam naskočilo, jak jsme kamarádili s těma našima romskejma spoluobčanama na tom Žižkově, tak já jsem k nim měla prostě nějak celkem blízko, mně to přišlo přirozený. A když vás přijmou, tak vás opravdu vcucnou a prostě očekávají, že prostě budeš žít ten život s nima, všechny ty jejich zvyky a všude tě zvou. A když to odmítneš, tak najednou jako, to se nedělá, že jo.“

Práce byla náročná, proto šla jinam.

„Takže jsem vlastně nastoupila do pedagogicko-psychologické poradny tady v Praze, na Praze 4 a od té doby jsem v poradenství.”

Milada nakonec vyhrála konkurz na ředitelku pedagogicko-psychologické poradny v Modřanech. Tam pracovala až do svého důchodu.

„Když to děláš, tak to děláš, protože to jde z tebe.”
(hudba Here Comes the Sun)